

РЕШЕНИЕ

№ 4148

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **41** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание Решение №13087/21.12.2021 г. постановено по адм.д. №1588/2021 г. на ВАС, с което е обезсилено Решение №5547/16.10.2020 г. по адм. д . №13976/2019 г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

Предмет на съдебен контрол е Заповед №18-10406/07.10.2019 г. на Началник СГКК С., с която е одобрено изменението в КК и КР на [населено място], одобрена със Заповед РД 18-69/ 14.12.2010г. на ИД на АГКК, състоящо се в нанасяне ПИ с идентификатор 68134.1892.1193 - за второстепенна улица, площ 109 кв.м., промяна в границите на съществуващ обект ПИ 68134.1892.635 с данни преди промяната 713 кв.м., след промяната 596 кв.м. и промяна на границите на съществуващ обект ПИ 68134.1892.603 с данни преди промяната 969 кв.м., след промяната 968 кв.м., оспорена от И. Г. Р., Р. Т. Р., А. Г. И. и Е. Б. Г.-Г., всички от [населено място].

Жалбоподателите И. Г. Р., наследниците на Р. Т. Р. – Р. Р. Р. и Е. Р. Р., и А. Г. И., чрез процесуалния си представител адвокат Й. С. У. релевират подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Оспорващите твърдят, че не са уведомени за започването на административното производство и не им е предоставена възможност за запознаване с преписката. Сочи се липса на мотиви и фактически и правни основания за издаване на заповедта. По същество твърденията са, че е налице материалноправен спор на основание чл.54, ал.2 от ЗКИР, едва след

решаването на който може да бъде допуснато изменение на КККР, а не предпоставките на чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.4 от ЗКИР, визирани в издадения индивидуален административен акт. Претендират разноски по списъци, представени по делото

Жалбоподателят Е. Б. Г.-Г., чрез процесуалния си представител адвокат И. поддържа жалбата и иска отмяна на процесната заповед като незаконосъобразна по съображенията, изложени в касационната жалба против Решение №5547/16.10.2020 г. по адм. д . №13976/2019 г. на АССГ.

Ответникът – Началник на СГКК-С., редовно уведомен, не е изразил становище по жалбите в настоящото производство.

Заинтересованите страни Р. И. П. и К. И. П., представлявани от адвокат А., оспорват жалбите и молят да бъде потвърдена Заповед №18-10406/07.10.2019 г. на Началника на СГКК – С. за отстраняване на непълнота и грешка в КККР, като мотивирана и законосъобразна. В писмени бележки по делото излагат подробни съображения относно правилността на издадената заповед. Претендират разноски за всички съдебни инстанции.

Заинтересованите страни Б. Е. Г. и Столична община – район „В.“, не са изразили становище по жалбите.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са приобщени доказателствата, събрани в производството по адм. д . №13976/2019 г. на АССГ, включително приложената е в заверено копие административната преписка и назначената и приета СТЕ, заключението по която не е оспорено от страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Жалбоподателите И. Г. Р., Р. Р. Р., Е. Р. Р. и А. Г. И. се легитимират като съсобственици на УПИ Х.-635, кв.34 по плана на [населено място], м в.з. „Килиите“ с площ от 622 кв.м. съгласно договор за доброволна делба № 42, том II, рег. №6321/2004г. и Удостоверение за наследници №РВТ21-УГ01-486/14.01.2021 г.

Жалбоподателят Е. Б. Г.-Г. се легитимира като собственици на парцел V-1а, кв. 34 по Плана на С., К. – вилна зона „Килиите“, съгласно Нотариален акт №25, т.Х., дело №3868/12.12.1978 г., Нотариален акт №181, том 1, дело № 185/02.02.1979 г. и Удостоверение за наследници изх. №УГ01-10537/1 от 23.10.2019 г.

Видно от приложените към преписката доказателства административното производство е образувано по подадено от Р. и К. Попови заявление рег. №01-310434/12.07.2019 г. и приложеният към него проект по чл.75 от Наредба №РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Проектът е изработен от правоспособно лице по ЗКИР. Исканото изменение се изразява в промяна на границите на поземлени имоти с идентификатори 68134.1892.808, 68134.1892.603 и 68134.1892.635 по скица-проект №15-690229/30.07.2019 г. в съответствие с границите на част от улица-тупик о.т.381-а – о.т.381б – о.т.381-в и УПИ Х.-635, кв. 34, м. в.з. „Килиите“. Със заповедта е нанесен нов обект – поземлен имот с идентификатор 68134.1892.1193 с площ 109 кв.м. и начин на трайно ползване: за второстепенна улица.

Началникът на СГКК е изпратил уведомление за започналото пред него производство

до И. Г. Р. и Р. Т. Р. – наследници на Р. Р. Р. и Е. Р. Р., което се е върнало в цялост с отметка, че е непотърсено и до А. Г. И., връчено й лично на 23.08.2019 г., което е удостоверила с подписа си.

На основание чл.51, ал.1 т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР и във връзка със заявлението от 12.07.2019 г. на Р. и К. Попови и приложените към заявлението документи и материали, ответникът е издал оспорения акт, с който е допуснал исканото изменение, чрез нанасяне нов обект и промяна в границите на съществуващи обекти.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Жалбата е депозирана в законовоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок, от активно легитимирани лица, имащи правен интерес от оспорването, доколкото са собственици на имоти, засегнати от изменението. Предвид това същата е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл.54, ал.4, пр.1 ЗКИР правомощия, както и в предписаната от закона форма. Оспореният акт отговаря на законовите изисквания за съдържание, доколкото в него изрично е посочено правното основание за издаването му – чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.1 и ал. 4 ЗКИР, като ответникът се е позовал на приложеният към заявлението проект от Наредба №РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

В проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В действителност не са представени доказателства всички оспорващи да са били надлежно уведомени по чл.26 АПК за започналото административно производство, но това не представлява съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, което е да е довело до ограничаване на правото на защита на оспорващите, тъй като са реализирали правото си на обжалване на заповедта, с образуваното настоящо съдебно производство, като не са лишени от възможността да организират защитата си и да представят доказателства в подкрепа на твърденията си. Предвид това съдът приема, че неуведомяването на всички заинтересовани лица за началото на административното производство не е нарушение от категорията на съществените, което да е основание за отмяне на крайния акт на процесуално основание.

Като правно основание за издаване на заповедта е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, според която „кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: т.2 - непълноти или грешки. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл.54, ал.4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с

граници и идентификатори.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон.

Според разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР – посочена като правно основание за издаване на оспорения акт, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. В оспорваната заповед не е посочено дали е налице грешка или непълнота. Липсват изложени мотиви коя от двете хипотези е налице и защо. Това обаче съдът приема, че не е съществено нарушение, което да е основание за отмяна, тъй като от доказателствата по делото може да се направи извод в тази насока. „Непълноти или грешки“, според дефиницията, дадена в §1, т.16 ДР ЗКИР, са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. В настоящия случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установи, че с изменението на КККР имотните граници се поставят в съответствие с регулационните, съгласно действащия и влязъл в сила ПУП.

Действащият регулационен план за м. „в.з. Килиите“ е одобрен с Решение №48 по Протокол №32 от 10.12.2001 г. на СОС, изменен със Заповед №РД-50-487/15.12.2003 г. на Кмета на СО – район „В.“. Със Заповед №РД-50-487/15.12.2003 г. е одобрен ПУП-И. за разделяне на УПИ IV-635 и създаване на нови УПИ IV-635 и X-635 и създаване на нова улица-тупик с о.т.381а – о.т.381б – о.т.381в. Административното производство по изменение на плана за регулация е започнало по повод постъпила в район „В.“ молба с рег. №СТ-94-Р-188/13.10.2003 г. от Р. Т. Р., И. Г. Р., А. Г. И., Р. И. П. и К. И. П.. Към молбата е приложена и скица с предложение за начина, по който заявителите желаят да бъде урегулиран притежавания от тях имот. Срещу заповедта за ПУП-И. не са постъпили възражения и същата е влязла в сила. Именно в съответствие с това е поискано изменението на КККР.

От заключението на вещото лице се установи, че новосъздаденият ПИ с идентификатор 68134.1892.1193 с площ 109 кв.м, начин на трайно ползване: За второстепенна улица съответства на отредената със Заповед № РД-50-487/15.12.2003 г. на Кмета на Район “В.“ за изменение на регулационния план улица-тупик о.т.381-а – о.т.381б – о.т.381-в. Регулационният план е действащ към деня на издаване на Заповед № РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК и към деня на издаване на издаване на обжалваната заповед. При изработване на КККР, одобрени със Заповед № РД-18-69/14.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК отредената с действащата регулация улица-тупик не е нанесена. Нейната площ е била включена в площта на имот с идентификатор 68134.1892.635. Съгласно този регулационен план площта на УПИ XII-635 от кв.34 е 605 кв.м. Площта на процесния на жалбоподателя имот 68134.1892.635 след изменението с оспорената заповед се намалява на 596 кв.м., тоест по-малка площ от графичната площ на УПИ XII-635 от кв.34 /605 кв.м./ от действащия регулационен план към датата на одобряване КККР през 2010 г. и към датата на издаване на обжалваната заповед. В заключението на вещото лице се посочва, че тази разлика се дължи на непълното съвпадение на южната граница на УПИ с регулационната граница /л. 203 по адм.д.№13976/2019 г. по описа на АССГ/, като тази граница не е предмет на оспорената в настоящото производство заповед за изменение на КККР. С обжалваното изменение се нанасят нови северна и западна граници. Предвид това и доколкото се установи, че улицата е

нанесена в съответствие с границите си от действащия регулационен план, съдът приема, че с одобреното изменение не се засягат правата на жалбоподателите.

Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според ал.2 на същия текст когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право трябва да бъде преценявано от СГКК за всеки отделен случай и е основание, въз основа на което да се откаже одобряването на проекта за изменение на кадастралната карта. В случая не е налице спор за материално право, тъй като от представените в административната преписка писмени доказателства безспорно са установени правата на собственост на страните. Разликата в площта на процесния на жалбоподателите имот 68134.1892.635 след изменението с оспорената заповед се дължи на непълното съвпадане на южната граница на УПИ с регулационната граница, като тази граница не е предмет на оспорената в настоящото производство заповед за изменение на КККР. С процесното изменение границите на имота са нанесени в съответствие с регулационните граници по действащия регулационен план, поради което с издаването на заповедта ответника е отстранил фактическа грешка и непълнота в КККР, тъй като отразяването съответства на действителното състояние.

Неоснователни са и доводите на оспорващия собственик на поземлен имот с идентификатор 68134.1892.603 за незаконосъобразност на процесната заповед. Видно от съдебно-техническата експертиза южната граница на поземлен имот с идентификатор 68134.1892.603 няма „чупката“ от 1 кв.м, която грешно е отразена в действащата КККР в сравнение с границата по действащия регулационен план. Освен това разликата за имот с идентификатор 68134.1892.603 при изменението е в размер на 1 кв.м. и е в рамките на допустимата точност, определени с чл.18 от Наредба №РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Предвид горното и като установи липсата на спор за материално право между жалбоподателите и заинтересованите страни съдът счита, че административният орган правилно е удовлетворил искането на Р. И. П. и К. И. П. за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър, състоящо се в промяна на границите на поземлени имоти с идентификатори 68134.1892.808, 68134.1892.603 и 68134.1892.635 по скица-проект №15-690229/30.07.2019 г. в съответствие с границите на част от улица-тупик о.т.381-а – о.т.381б – о.т.381-в и УПИ Х.-635, кв. 34, м. в.з. Килиите, одобрен със Заповед №18-10406/07.10.2019 г. на Началник СГКК С., тъй като е налице законовото основание по чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР.

С оглед изхода на спора на жалбоподателите не следва да се присъждат разноски. При този изход на делото основателно е своевременно направеното искане от процесуалния представител на заинтересованите страни за присъждане на разноски за всички съдебни инстанции. Съгласно чл.143, ал.3 АПК когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. В настоящото производство няма данни да е заплатено адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на

заинтересованите страни, а ответната страна не е участвала в производството. Разноски се дължат в размер на 450 лв. адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита в касационната инстанция заплатено от К. П. в брой, 100 лв. на Р. и К. Попови представляващи депозит по СТЕ и 900 лв. адвокатско възнаграждение, заплатено от Р. П. съгласно договор за правна защита и съдействие по адм. д. №13976/19 г. по описа на АССГ. Отговорност за разноски по административни дела може да бъде възлагана на страните по делата, но не и на трети неучаствали в производството лица. В този смисъл направените от заинтересованите лица разноски по адм. д. №13976/19 г. по описа на АССГ не се дължат от Е. Б. Г.-Г., тъй като същата не е била страна в производството.

Въпреки този изход на делото на ответника не се дължат разноски. Това е така, тъй като не е налице една от изискуемите предпоставки – да е представляван от юрисконсулт. В хода на съдебното производство процесуален представител на ответника не се е явявал, като не са депозирани и писмени становища от такъв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на И. Г. Р., Р. Р. Р., Е. Р. Р., А. Г. И. и Е. Б. Г.-Г. против Заповед №18-10406/07.10.2019 г. на Началник СГКК – С. с която е одобрено изменението в кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, общ. Столична, одобрена със Заповед №РД-18-69/14.12.2010 г. на ИД на АГКК и съгласно скица проект №15-690229/30.07.2019 г.

ОСЪЖДА И. Г. Р., Р. Р. Р., Е. Р. Р., А. Г. И. и Е. Б. Г.-Г. да заплатят на К. И. П. разноски в размер на 450 лв.

ОСЪЖДА И. Г. Р., Р. Р. Р., Е. Р. Р. и А. Г. И. да заплатят на Р. И. П. и К. И. П. общо 100 лв. и на Р. И. П. разноски в размер на 900 лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: